

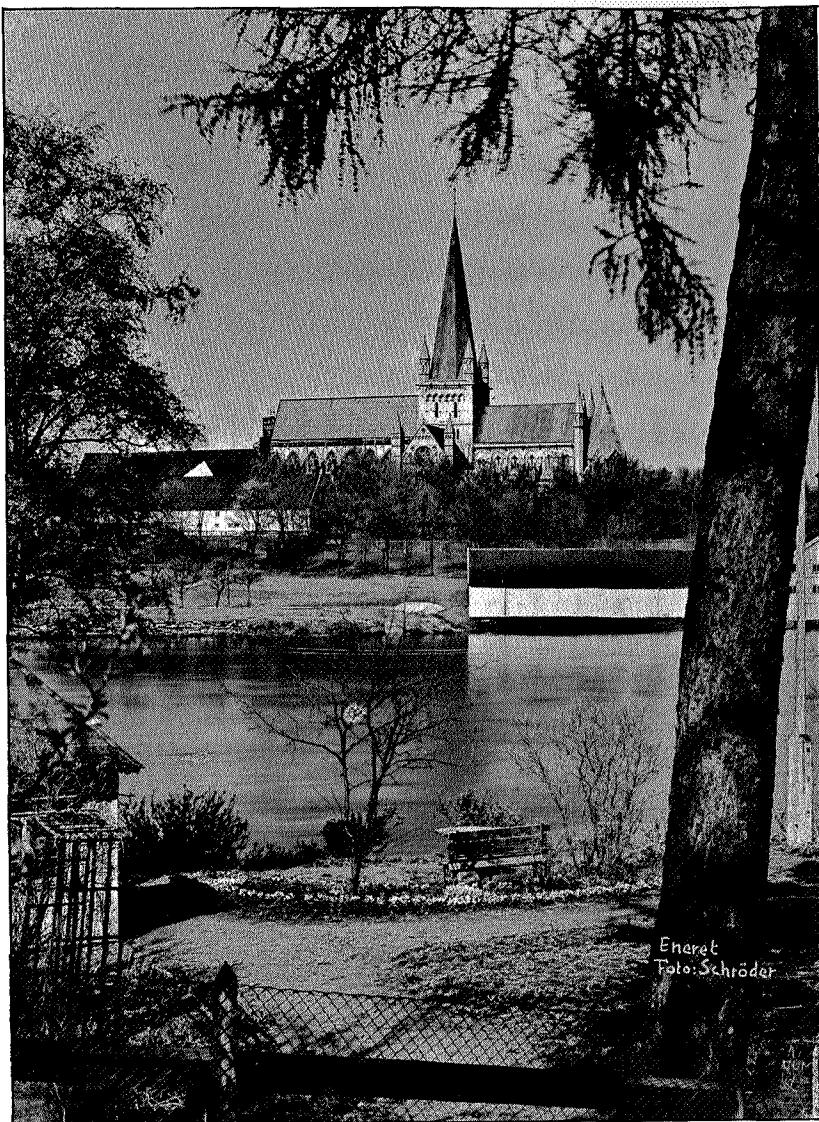
INNHOLDSFORTEGNELSE

Side

Elven. Av Christian Gierloff	5
Bergstaden—Trondhjem. Av Johan Falkberget	10
To turer til Snåsa og Sørli. Av G. Schulerud.....	15
Trøndernes marsj til Elverum mars 1808. Av kaptein Johannes Schiøtz	27
Fra grenseoppgangen i Sylene sommeren 1929.	
Av geodet ved Norges Geografiske opmåling J. Schive ..	37
Reiseminner fra Trøndelag. Av en østlending	44
Opovert slette fjellet. Av Bror Wessel Bommen	51
Vern om naturen. Av Hjalmar Broch	55
Trollheimen — fjellets store eventyrverden. Av Harald Langhelle	60
Nødherberget i Enadalen. Av Per Vinje	69
Turist- og sportsfiske. Av direktør R. Brekke.....	72
Litt om vær og vind i det Trondhemske.	
Av overlærer M. K. Håkonson-Hansen.....	76
Årsberetning for 1929.....	78
Fortegnelse over foreningens medlemmer i 1929	98

AKTIETRYKKERIET I TRONDHJEM 1930

Parti av Nidelven med domkirken. (Fot. Schröder).

ELVEN

AV CHRISTIAN GIERLØFF

En herlighet uten like i Norges land er elven i domens by. Oslo har forpøblet *sitt* elv. Bergen har enda ikke gjort noe ut av Lille Lungegården. Lenger er Stavanger kommet med sitt Bredevann. Men Nidelven har muligheter som stiller alle tre i skygge.

Menneskene tykkes oss ofte underlige. De bygger et skyggernes rike og kaller det en by. De legger naturen øde, jevner den flat, de bygger lyset ute og stenger for utsynene.

Men i *denne* by, domens by, er husene lave, gatene favner lyset og åpner for utsikten. Og naturen har bakker og berg, åser og hauger og flater, skog og trær og grønt, og himmel og hav og fjerne snedekte fjell. Naturen er nærsagt allestedsnærværende i domens by.

Byen dveler i naturen, den er dens datter og dronning. Der er i denne by en dypt rotfestet, tettvoksen og rik hjemfølelse, en indre ro, et uuttalt velbefinnende, det er den dag idag en levende realitet at denne by er Norges gamle hovedstad. Der er for en vandringsmann noe usigelig velgjørende ved å ferdes i en by som har en sjel, og denne by *har* en sjel, byrg og trygg og ikke kveppen, men våken og eventyrlysten likevel.

Midt gjennem denne Norges midtstad kommer elven. Mektig og bred, men langsomt og stille, dvelende før den forener sig med fjorden. I et kjelent slyng — kjelent men majestetisk! — flyter den, blå som himlen, gjennem domens by, speilende rikets eldste og stolteste kultur. Midt gjennem byens masse, i et over-